ANUL IX No. 1049 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 25 Aprilie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an .... LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

LA ORDINEA ZILEI

O experienţă edificatoare

S'a făcut eri una din cele mai curioase experienţe sportive.

S'a organizat în aceiaşi zi şi la aceeaşi oră aproape, foot-ball, box, tennis şi hippism. Şi s'a verificat, ceiace de mult trăia în convingerea câtorva. Dar nu se putea extinde încă până la un consens general: că nu avem spectatori pentru toate sporturile. Cele câteva mii de spectatori cari populează la un moment dat o arenă, fiind aceleaşi mii de oameni cari se împart în zile obişnuite, pe diferite terenuri.

Inainte de experienţa aceasta, organizatorii de box spuneau: «Luptăm cu concurenţa foot-ballului şi a curselor. Avem însă un program, care va rămâne în picioare în faţa oricăror adversităţi. Un program care va umple arenele şi va dovedi că atunci când se oferă ceva într'adevăr bun, se găsesc destui amatori.

Boxul are o superioritate de răsunet asupra celorlalte sporturi, pe care [illegible] va verifica Duminecă. Facem [illegible] ziua».

Foot-ball-iştii, cărora li se pusese la dispoziţie ziua de Sf. Gheorghe fără concurenţa boxului, contând pe superioritatea foot-ball-ului în materie de popularitate, au amânat matchurile pentru Duminecă.

Iar cursele, şi-au trăit o altă etapă a programului, în ambele zile.

Rezultatul? A fost lume puţină şi la curse şi la foot-ball şi la box. De tennis să nu mai vorbim. Lume puţină, vorbind fireşte în raport cu ceiace trebuia să fie. Fiindcă un program cu Lucian Popescu — Mielu Doculescu match vedetă şi în care titlul României la toate categoriile figura pe al treilea plan, putea să fie onorat cu prezenţa a mai mut de două mii de spectatori.

Fiindcă şaizeci de oameni la tennis, e zero.

Şi fiindcă numai câteva sute de persoane împărţite la singurele două partide de foot-ball dintr'o zi, este egal cu nimic.

La curse, nu ştim exact ce-a fost. Din cele ce ni s'au relatat însă, putem să afirmăm că pentru o zi la Băneasa, a fost puţin.

Incât, fiecare din cele trei manifestări sportive în aceiaş zi şi la aceiaş oră, au suferit egal de concurenţa celorlalte două. De o superioritate momentană, ca popularitate, a uneia din ele, fiind imposibil de vorbit.

Ceiace a precizat însă mai elocvent stima egală de care se bucură foot-ball-ul, boxul şi hippismul în rândurile spectatorilor, au fost scenele — extrem de caracteristice — petrecute şi la foot-ball şi la curse. Făcându-se în acelaş timp şi dovada că aceiaşi oameni suportă angaralele materiale ale tuturor sporturilor.

După primele curse, la Băneasa, obişnuiţii galelor de box se îmbiau:

— «Mergem la arene?»

O parte din ei, plecau. Grăbiţi să apuce jumătate din întâlnirea Lucian Popescu — Doculescu. O altă parte însă, indiferent dacă era mai mică sau mai mare, rămânea să-şi conserve preferinţa din acea zi.

La foot-ball, aproape acelaş lucru Aproape toţi aceia cari aveau posibilitatea unei rapide transportări la box, aglomerând în ultimul moment incinta arenelor.

Dela box, e drept, n'am văzut pe nimeni ridicându-se. Faptul însă că final, Arenele Romane au totalizat cel mai mare număr de spectatori, nu înseamnează că boxul a câştigat partida de superioritate, deschisă eri.

Fiindcă, aşa cum am spus, o bună parte din spectatorii dela Arene au fost furnizaţi în ultimul moment de foot-ball şi de curse, atât foot-ball-ul cât şi cursele păstrându-şi un procent destul de ridicat de adepţi.

Concluzia?

Socotim că pe experienţa făcută eri, ar trebui să se renunţe în viitor la concurenţă. Boxul să-şi rezerve serile cari i-au dat satisfacţii destul de antrenante. Iar foot-ballul, să rămână cu după amiezile când deşi se întâlneşte cu hippismul, poate totuşi să trăiască o popularitate remarcabilă.

Fiindcă, încă o dată. Nu avem încă spectatori pentru toate sporturile, aceiaş oameni împărţindu-se între curse, box şi foot-ball.

SAPTAMANA

Boxul bucureştean a jucat Duminică după amiază o carte mare: şi-a încercat pe proprie piele puterea de rezistenţă într'un match sportivo-comercial, contra unei formaţii combinate a footballului, rugby-ului şi curselor de cai. Dacă a reuşit sau nu, răspunsul este de resortul celor direct interesaţi. Cert este însă că au fost Duminică la Arene destui spectatori pentruca aplauzele şi huiduelile să fie susţinute cu frenezie.

Nu e vorbă, energia vocală a avut debuşeuri propice în întâlnirile profesioniste din cari s'a detaşat cu autoritate pasionanta luptă dintre Lucian Popescu şi Mielu Doculescu. Dela memorabilele matchuri Spakov—Axioti nu s'a mai aplaudat şi huiduit în acelaş timp cu înflăcărarea cu care şi-au exteriorizat spectatorii satisfacţia sau neplăcerea, deşi partida aceasta merita prin valoarea sa excepţională, un cadru sobru şi o atmosferă mai puţin încărcată.

Am greşi dacă n'am mărturisi credinţa că nici când, o pereche de boxeuri români n'a reuşit să închegheze o partidă mai ridicată ca valoare technică şi să procure mai multă desfătare ochiului avid de ceeace se decretează cu atâta uşurinţă drept «artă nobilă». A fost o luptă în care boxul ştiinţific a gradat repriză după repriză, o luptă de şcoală pentru amatori şi de învăţătură pentru spectatorii noştri cu erudiţia atât de superficială, dar cu pretenţiii atât de mari. Şi aceasta în contrast neîndoios cu încăerarea dintre campionul şi challengerul titlului.., suprem, cari au realizat o partidă anticipată precis de cel din urmă profan în materie.

Dacă boxul a concentrat într'un singur match chintesenţa, footballul n'a reuşit în două zile să realizeze altceva decât surprize de scor şi mai puţin de rezultat. Dintre toate, cea de la Ciocanul stă pe primul plan deşi a invederat odată în plus că Unirea Tricolor ştie ce vrea şi face ce poate. Singura cu repercusiuni este însă cea dela Romcomit, care a pus C. F. R.-ului bariera la pasagiul de nivel pe care-l considera mai accesibil din întreaga reţea oficială..

Dar, dacă un match nul mai poate fi trecut cu vederea, chiar când îl aşteptai mai puţin, o înfrângere ca cea a Sportului Studenţesc la rugby, lasă urme şi nu dintre cele mai puţin adânci. Singura consolare a universitarilor este că «surpriza» a lovit şi P. T. T.-ul la moalele capului, tocmai când dormea mai bine pe laurii victoriei precedente.

Celelalte sporturi, lăsate să zburde dimineaţa, au înregistrat succese remarcabile, technice şi spectaculare.

Fără surprize... **L. ROŞIANU**

ATLETISM

Un nou record mondial

La concursul atletic organizat eri de Clubul Slavia — din Praga — cehul Tonda a ameliorat recordul mondial de aruncare a greutăţii, reuşind 16,05 m.

MARILE EVENIMENTE

LUCIAN POPESCU ŞI MIELU DOCULESCU LA EGALITATE

— O partidă impresionantă —

De foarte multă vreme flutura pe buzele celor ce se ocupă de box sau îi cunosc mersul numai din ştirile de gazetă, o împerechere de nume: Lucian Popescu-Mielu Doculescu. Mulţi l-ar fi vrut realizat în prima parte a ascensiunii lui Lucian şi tot atât de mulţi l-au dorit acum, când fostul campion european a urcat scările ringului fără nici un titlu. Dintre aceştia — trebue să o recunoaştem — dreptatea au avut-o primii. Matchul de Duminică a prilejuit fără îndoială o luptă de înaltă valoare tehnică şi a oferit celor 2—3000 de spectatori un spectacol unic în frumuseţe şi interes. A fost însă o greşală de neiertat realizarea lui acum când împrejurările au fost propice ori cărei întâlniri în afara acelea pentru care pariurile s'au ciocnit atâta de violent şi au dat loc la atâtea variate comentarii.

Lucian Popescu nu trebuia să joace totul pe o carte într'o carieră departe de a fi ratată. Tatăl şi managerul său a fost mai mult decât imprudent, când, după înfrângerile dureroase dela Paris şi Milano l-a urcat pe ring într'o depresiune sufletească fatală şi în condiţiuni de greutate cari au necesitat o realizare cu totul artificială. Dela 53 kg. cât a avut în matchul cu Bernasconi, Lucian Popescu a sărit la 57, fără ca să-şi fi putut modela calităţile tehnice pe calapodul nou al categoriei pană. Greşala este aşa dar evidentă şi este de mirare că i-a putut cade victimă un om prevăzător ca d. Ion Popescu.

*

Matchul s'a terminat la egalitate, după o luptă crâncenă, de

(Continuare în pag. II-a)

FOOTBALL

AUSTRIA A INVINS UNGARIA CU 8-2 (4-2)

VIENA, 24. — Astăzi după amiază s'a disputat pe Stadion, în faţa a peste 50.000 spectatori mult aşteptata partidă dintre echipele reprezentative ale Austriei şi Ungariei.

Pentru cei ce cunoşteau valoarea forţelor aruncate de adversari în luptă, Austria era fără îndoială favorită, însă nimeni nu se putea aştepta ca scorul să atingă proporţii atât de mari.

Scorul a surprins chiar şi pe învingători, cari se aşteptau să i se opună mult mai multă rezistenţă.

Punctele au fost marcate pentru Austria de Gschweidl, Sindelar (4), Schrall (3). Pentru Ungaria a marcat Cseh II (2).

Partida a fost condusă de germanul Birlem.

După rezultatul de Duminică Austria se instalează ca fruntaşe incontestabilă a footballului european. Pentru cei cari se mai îndoiau—după matchul cu Italia —de acest adevăr, înfrângerea dezastruoasă a Ungariei vine ca o eclatantă confirmare.

In orice caz, Austriacii s'au dovedit odată în plus că ştiu să joace de manieră specială cu ori ce adversar li se opune. Cu Italia într'un fel şi cu Ungaria în altul.

Dacă la Viena, rezultatul a produs — după cum era şi natural— entuziasm, la Budapesta în schimb, consternarea este indescriptibilă. Pregătirile speciale făcute în vederea acestui match s'au dovedit inutile ca şi de altfel şi ambiţia unei revanşe crâncene....

Echipele au jucat în următoarele formaţii:

UNGARIA Szabo; Takacs I. Mandi, Lijka, Kalmar, Lazăr; Zavadsky, Cseh II, Turay, Toldi, Kohut.

AUSTRIA: Hiden, Schramseis, Blum, Ianda, Koffman, Ransch; Zischek. Gschweidl, Sindelar, Schall, Vogel.

TENNIS

Mişu şi Pulieff învingători în primele matchuri de selecţionare

Duminică după amiază pe courtsurile Tennis-clubului au început matchurile de selecţionare pentru echipa reprezentativă a României în cupa Davis. In acest scop, cei mai buni 4 jucători români Mişu, Pulieff, Retti şi Cantacuzino se întâlnesc între ei, în matchurile de «best o five». Primii doi clasaţi ai acestui mic «tournoi» vor apăra culorile României în matchurile contra Angliei dela Londra.

In prima zi nu s'au disputat decât două matchuri.

MIŞU—RETTI 7-5, 1-6, 6-2, 6-0

Jocul a fost lipsit de interes datorită încetinelii loviturilor. Reti, care altă dată excela în lovituri tari, n'a reuşit nici o lovitură care să-l pună serios în dificultate pe rutinatul Mişu, care a jucat la fileu cum a vrut. Victoria lui Mişu a fost astfel rezultanta regularităţii sale specifice, căreia încetineala jocului lui Reti i-a servit ca cel mai propice auxiliar pentru adjudecarea celor 3 seturi.

Este totuşi demn de relevat faptul că Reti a reuşit să ia veteranului un set cu 6-1, atunci când a avut prilejul să-i stânjenească regularitatea matematică.

PULIEFF — CANTACUZINO
6-1, 4-6, 6-2, 6-4

Cel de al doilea match al zilei a fost mult mai interesant decât primul, datorită faptului că s'au schimbt mingi mai tari, ceeace a dus la o variaţie adesea pasionantă a fazelor. Cel de al doilea set, care a revenit lui Cantacuzino, a fost o continuă schimbare de mingi lungi şi puternice cari au avut darul să entuziasmeze pe spectatori.

Victoria lui Poulieff, ca şi cea a lui Mişu de altfel este rezultanta unei mai mari regularităţi a jocului şi a unei dozări perfecte a efortului.

CE MATCHURI SE VOR MAI JUCA

Astăzi după amiză, începând dela ora 3 se vor juca următoarele partide:

Cantacuzino-Reti şi Mişu-Pulieff.

Mâine, la aceiaşi oră vor avea loc ultimile partide de selecţionare:

*

După forma arătată de cei patru campetitori, cele mai mari şanse de a fi selecţionaţi le au Mişu şi Poulieff

CROSS-COUNTRY

Duminică s'a alergat cross-ul juniorilor

Şcoala Super. de Comerţ No. 1 şi Trancu Crişan campioni şcolari

Cel de al doilea campionat şcolar de cross-contry disputat eri pe minunatul platou din vecinătatea şoselei Kiselef, în prezenţa M. S. Voevodul Mihai a constituit pentru Liga Regională de atletism Muntenia şi ziarul Universul un adevărat succes.

Niciodată acest modest şi simplu sport care este crossul nu a avut o asistenţă atât de numeroasă.

Duminică ni s'a oferit rara ocazie de-a asista la o adevărată competiţiune de cross, datorită numărului mare al concurenţilor, terenului şi spectaculozităţii desăvârşite.

Concluzia care se desprinde din succesul de eri, este că sportul crossului nu poate progresa decât graţie ajutorului publicităţii şi concursului marilor instituţii. Fără îndoială că o bună partea din succes se răsfrânge şi asupra iniţiativei sportive particulare respectată prin federaţia de atletism şi organele ei, care trecând peste lipsurile de care suferă, are marele merit de a fi reuşit să stimuleze tineretul spre practicarea unei educaţii sportive, fără sgomot şi fără a se bucura de sprijinul oficialităţii.

Crossul şcolarilor trebue să constitue de fapt un prim episod din acţiunea de cucerire a tineretului pentru atletism în general şi cross-country în special.

După şcoală, va urma rândul uzinelor şi marilor fabrici ale căror lucrători şi funcţionari au poate mai multă nevoie de mişcare, ca oricine.

Liga Muntenia a apucat pe calea cea bună şi sperăm că cei din fruntea ei, convinşi de însemnătatea operei ce o înfăptuesc vor persevera în lupta de cucerire a tineretului pentru sportul atletic

*

Şi în acest an, cea mai bună echipă pe hârtie a câştigat pe teren. Şcoala superioară de comerţ, graţie unor elemente dotate cu calităţi indiscutabile a reuşit să-şi înscrie pentru a doua oară numele în palmaresul acestei alergări, câştigând cupa oferită de ziarul «Universul».

Fapt caracteristic este că atât calitativ cât şi catitativ în ultimele manifestaţiuni au reuşit să se impună elevii şcoalelor comerciale, cari datorită nu ştim cărei anomalii nu au în programul lor de studii, educaţia fizică. Şi în succesele repetate ale tinerilor elevi dela comerţ, nu se poate vedea decât necesitatea inexorabilă pentru un tânăr de-a se mişca, de-a se distra în aer liber.

A doua şcoală clasată a fost cea de arte şi meserii. Nici această şcoală nu are program de educaţie fizică. Posedă însă elemente dornice de a activa şi în curând va reuşi să se impună pe tărâmul atletismului. A treia s'a clasat şcoala comercială elementară No. 2 reuşind o performanţă demnă de remarcat.

Victoria individuală, a revenit într'un stil impresionat tânărului campion la juniori, Trancu Crişan.

Această a doua izbândă, obţinută în condiţiuni normale, asupra uui lot impozant de atleţi, confirmă credinţa că posedăm în el una din cele mai serioase speranţe ale atletismului românesc.

Antrenat în mod metodic, ferit de abuzuri, Trancu este fără îndoială sortit să ne procure frumoase surprize.

Aceleaşi frumoase cuvinte avem de spus şi despre colegul său de club, Pană Eduard, un viitor alergător de fond de mare clasă.

Stan Vasile, campionul de anul trecut, a apărut după o lungă absenţă mult schimbat în bine şi sperăm că împreună cu ceilalţi doi colegi de club, Trancu şi Pană vor activa serios pe pistă.

Constantinescu Ştefan sosit al patrulea poate fi considerat ca un debutant. A alergat cât se poate de bine şi avem încredere în ei.

Din restul concurenţilor remarcăm pe Dumitrescu P. şi Badea

(Continuarea în pag. IV)

Note şi Notiţe

NUME ŞI PRONUME

Nu am avut încă cinstea să asist la o reuniune de box, la «Ringul».

Decî N'are importanţă. Fapt este însă că nu mi-am putut convinge niciodată anumite resturi de antipatie, pentru a mă aventura în raza boxului amator de dincolo de abator.

Activitatea «Ringului» mă interesează totuşi. Faptul că a reuşit să producă într'un timp atât de scurt, un campion de talentul lui Stoian, m'a entuziasmat. Iar pentru Pavelescu am un adevărat cult.

Şi pentru a fi la curent cu tot ceeace se petrece în sala dela Lemaître, fiindcă nu am altă posibilitate citesc cu o religiozitate totală afişele dinainte şi rezultatele de după fiecare reuniune. Până Joi, n'am observat nimic anormal în aceste afişe. Nume fără importanţă, reeditate la interval mai mic sau mai mare, şi atât.

Afişul de Joi însă, pentru reuniunea de Sâmbătă 23 Aprilie, a rescumpărat pe de-antregul răbdarea pe care am pus-o în descifrarea neîntreruptă a programelor dela «Ringul». Nu-l reproduc, fiindcă vreau să rămân eu singur, posesorul unei perle particulare.

Fiindcă însă, obligaţiile profesionale mă determină să-l comentez, îi voi spicui numai două puncte.

Primul, de natură să entusiasmeze amorţirea naţionalistă a celui mai puţin patriot sportiv, a fost întâlnirea Ulpiu Traian — Tache Ionescu. *Orice comentariu asupra acestui match istoric, e de prisos.*

Al douilea punct forte al programului, a fost întâlnirea: Nicu Arabolu—Nae Belitu.

Decenţa numelor este în fond ceva relativ. A face prin urmare ironii pe seama unui viitor campion pentru motivul că-l chiamă Belitu, sau altfel, e deplasat. De-aceia, ne şi abţinem dela orice comentariu, regretând doar că pentru o mai armonică împerechere de nume nu s'a realizat adversitatea Ulpiu Traian — Nae Belitu... Şi, că, (pentru a respecta o veche neîncredere fonetică) nu s'a controlat dacă pe Belitu îl chiamă într'adevăr cum pretinde. Asupra lui Nae, nefăcând nici-un fel de rezerve.

In ceiace ne priveşte, am făcut micile noastre investigaţii. Şi am aflat, astfel prin gura lui Pavelescu, că legalmente, Belitu răspunde la un nume ceva mai puţin poetic decât acela care i s'a atribuit pe afişul de Joi dela «Ringul». Argumentul care l-a convins pe Nea Pavel să-i respecte anumite infirmităţi, fiind faptul «că sub acest nume e mai cunoscut... de şoferi».

Argumentul este într'adevăr convingător.

Am vrea să ştim însă: îl împărtăşeşte şi F. R. B.-eul?

Pentruca să nu se trezească cu surprize ceva mai tari decât aceia a lui Nae Belitu, pus pe afiş cu litere mari, patronat de Federaţie şi anunţat la «Ringul» cu pompa pugilistică a unei somităţi excepţionale..

GEORGE FULGA